

Kr. Johansen: Det er jo alle i dette Land bekendt, hvordan Mund- og Klovesygeepidemien har hærget store Dele af dansk Landbrug. De Besiddere, der i Forvejen var vanskeligt stillede, vil have Vanskeligheder ved at klare sig uden at faa i hvert Fald nogen Hjælp. Det er Hensigten med dette Lovforslag som med saa mange andre lignende Foranstaltninger at fordele de Byrder, som den enkelte Befolkningsdel vanskeligt kan bære, paa hele Samfundet. Det er dog ikke saadan, at man faar det væsentligste af Tabet erstattet. Det er muligt, at der endogsaa er adskillige, som mener, at det er temmelig lidt, man faar i Erstatning; men naar man ser de to Lovparagraffer igennem, hvor baade Betingelserne og de Erstatninger, der kan ydes, er fastsat, maa man indrømme, at ubetydeligt er det ikke. Man maa yderligere indrømme, at der selvfølgelig maa trækkes bestemte Grænser for, hvor vidt man kan gaa. Dersom man uden at have saadanne Grænser gav Tilsagn om at give Erstatning, vilde man let komme ud, hvor man ikke kunde bunde, og i hvert Fald let komme saa langt ud, at man bagefter vilde erkende, at det i adskillige Tilfælde var lidt for rigeligt.

Der staar i § 1, at Ministeren, efter Forhandling med Landbrugsraadet, kan yde Erstatning i den Udstrækning, han skønner det forsvarligt, ogsaa med Henblik paa Ejerens Indtægts- og Formueforhold. Jeg ved, at der med Hensyn til denne Bestemmelse har været delte Meninger, idet nogle mente, at der ikke skulde tages Hensyn til Indtægts- og Formueforhold. Jeg mener dog, at det er praktisk og forsvarligt, at der ogsaa findes en saadan Bestemmelse, og naar det saa tilmed sker efter Forhandling med Landbrugsraadet, kan der næppe være større Betænkelighed ved denne Bestemmelse. Dersom der ingen saadan Begrænsning var, vilde baade Ikke-Landmænd og Landmændene selv i adskillige Tilfælde se med Forundring paa dem, der fik en saadan Erstatning udbetalt. Der skal være Rimelighed i alting, og det er ogsaa det, man søger at gennemføre i dette Forhold.

Det bestemmes endvidere, at i Tilfælde, hvor man har forsikret, kan Forsikringsforeningen faa udbetalt de $\frac{3}{4}$ af Erstatningsbeløbet, og saa føjes der til: „dog med Fradrag af det Beløb, hvorved Erstatningen efter denne Lov maatte overstige Erstatningen fra Forsikringsforeningen“. Det vil vist ikke ske i mange Tilfælde. Vi ved, at der tegnes Forsikringer over for Mund- og Klovesyge — det er

f. Eks. Tilfældet i det Amt, hvor jeg bor —, men det er bare alt for faa, der er Medlemmer af denne Forsikring; derfor rammes de ogsaa meget haardt i en Epidemiperiode som denne, hvor der skal udredes store Erstatningsbeløb, og hvor det faktisk kun er enkelte, uden Hensyn til, om deres egen Besætning er ramt af Mund- og Klovesygen eller ikke, der skal bære det. Denne i og for sig ret selvfølgelig Bestemmelse kommer ogsaa saadanne Forsikringsselskaber til gode, og det finder jeg rimeligt. Det vilde maaske ogsaa være rimeligt, om man tog under Overvejelse samtidig i højere Grad at gennemføre en almindelig Forsikring paa dette Omraade og saa eventuelt, naar særlige Forhold talte derfor, søge Tilskud fra Statens Side eller fra anden Side.

Det er for saa vidt ogsaa en Tilfredsstillelse at se, at der gennem Lovforslagets § 5 aabnes Mulighed for yderligere Støtte til de Landmænd, som er særlig haardt ramt økonomisk gennem denne Epidemi.

Vi hilser Lovforslaget med Glæde som en tiltrængt Haandsrækning til mange og som en Foranstaltning, der viser, at det øvrige Samfund gerne vil være med til at yde en Støtte, naar Dele af det danske Landbrug kommer i Vanskeligheder paa Grund af Forhold som disse. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse.

Jøfsen Christensen: Jeg vil gerne begynde med at sige, at selv om der har været betydeligt divergerende Meninger om Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag fremme under Diskussionen i Folketinget, er det alligevel endt med, at alle Partier har stemt for Lovforslaget, til Trods for at Oppositionen, saaledes ogsaa mit Parti, ikke har faaet sine Ønsker opfyldt. Jeg har ikke noget Ønske om at gaa dybere ind paa de divergerende Meninger i Folketinget, netop fordi det er endt med, at alle har stemt for Lovforslaget, som vel kan siges at være en beskeden Frugt af de Drøftelser, der kom i Gang.

Da Mund- og Klovesygen brød frem saa voldsomt og ondartet, blev det klart for alle, at den ikke kunde standses ved enkelte Nedslagninger af Besætninger og ved Hjælp af de økonomiske Midler, der normalt stilles til Raadighed af Statskassen til Erstatning for de Tab, der opstaar ved Mund- og Klovesyge. Sygdommen antog i Sommerens Løb en saa ondartet Karakter, at dens Virkninger i mange Tilfælde ramte Enkeltmand saa haardt, at Tabene kunde sætte hans økonomiske Eksistensmuligheder